

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 1999 N:o 999—1009

SISÄLLYS

N:o		Sivu
999	Laki kuntien yleisestä kalleusluokituksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	2517
1000	Laki eläintautilain 15 §:n muuttamisesta	2518
1001	Laki työturvallisuuslain muuttamisesta	2519
1002	Laki työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetun lain muuttamisesta	2521
1003	Asetus virkamiesten maksuttoman sairaanhoidon järjestämisestä puolustusministeriön hallinnonalalla annetun asetuksen kumoamisesta	2522
1004	Asetus turvallisista konteista vuonna 1972 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen voimaansäätämisestä	2523
1005	Asetus opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta	2524
1006	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen 12 §:n muuttamisesta	2526
1007	Valtioneuvoston päätös lihan kuljetusavustuksista vuonna 1999	2527
1008	Sisäasiainministeriön päätös holhoustoimessa tarvittavan edunvalvontapalvelun tuottajalle maksettavasta korvauksesta	2529
1009	Maa- ja metsätalousministeriön päätös mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen suuruudesta vuonna 1999	2531

N:o 999

Laki

kuntien yleisestä kalleusluokituksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien yleisestä kalleusluokituksesta 29 päivänä joulukuuta 1973 annetun lain (955/1973) 6 §,
sellaisena kuin se on laissa 1341/1995, seuraavasti:

6 §

Tämä laki on voimassa vuoden 2003 loppuun, ja sitä sovelletaan kalleusluokitukseen vuosiksi 2000—2003.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 29/1999
HaVM 3/1999
EV 36/1999

N:o 1000

L a k i

eläintautilain 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 15 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 424/1994, 1193/1996 ja 491/1997, uusi 5 momentti seuraavasti:

15 §

Sen lisäksi mitä 3 momentissa säädetään, eläimistä peräisin olevaa jätettä käsittelevien laitosten, jotka valmistavat eläinten rehua tai rehun raaka-ainetta, on suoritettava valtiolle maksu tämän lain mukaisesta valvonnasta, joka 5 §:n 2 momentin nojalla on säädetty muun viranomaisen kuin läänineläinlääkäriin, kunnaneläinlääkäriin tai tarkastuseläinlääkäriin tehtäväksi. Maksu on määrättävä valtion

maksuperustelaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaisesti, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Ennen lain voimaantuloa saadaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1001

L a k i**työturvallisuuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/1958) 9 b §, 17 §:n 1 momentti, 23 §:n edellä oleva väliotsikko, 34 §:n 3 momentti ja 36 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 9 b § ja 34 §:n 3 momentti laissa 144/1993, sekä *lisätään* lakiin uusi 9 c § ja sen edelle uusi väliotsikko, jolloin nykyinen 9 c §, sellaisena kuin se on laissa 287/1988, siirtyy 9 d §:ksi ja nykyinen 9 c §:n edellä oleva väliotsikko siirtyy 9 d §:n edellä olevaksi, ja 23 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

9 b §

Työt ja työvälineet sekä työssä käytettävät koneet, laitteet ja tarpeelliset apuvälineet on pyrittävä mitoittamaan ja sijoittamaan siten, että ne mahdollistavat työntekijöiden ruumiilliset ja henkiset edellytykset huomioon ottaen työn tarkoituksenmukaisen suorittamisen. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota yhtäjaksoisesti ja yksipuolisesti kuormittavan työn lieventämiseen ja sen aiheuttamien terveyshaittojen vähentämiseen. Järjestelyissä on tarvittaessa otettava huomioon vammaiset ja muut työntekijät, joiden terveyden ja turvallisuuden varmistaminen työssä edellyttää erityisiä toimenpiteitä.

Työolosuhteiden kehittämisperiaatteita

9 c §

Työnantajan on 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettun selvityksen ja arvioinnin perusteella suunniteltava, valittava ja mitoitettava

työolosuhteiden parantamiseksi tarvittavat toimenpiteet seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- 1) vaarojen torjuminen ennakolta jo niiden syntyvaiheessa;
- 2) yleisesti vaikuttavien työsuojelutoimenpiteiden ensisijaisuus yksilöllisiin verrattuna;
- 3) vaarallisen korvaaminen vaarattomalla tai vähemmän vaarallisella;
- 4) tekniikan kehityksen huomioon ottaminen.

17 §

Milloin työssä joudutaan käsittelemään myrkyllistä tai muuta terveydelle vaarallista ainetta tai milloin työolosuhteista muutoin saattaa aiheutua myrkytyksen, tartunnan taikka hapen puutteen vaaraa, on ryhdyttävä 9 c §:ssä mainitut periaatteet huomioon ottaen tarpeellisiin suojelutoimenpiteisiin.

HE 33/1999
 TyVM 1/1999
 EV 20/1999

Neuvoston direktiivi 89/391/ETY; EYVL N:o L 183; 29.6.1989, s. 1

Paloturvallisuus ja pelastautuminen

23 §

— — — — —
Työnantajan tulee 9 §:n 5 momentti huomioon ottaen nimetä yksi tai useampi henkilö huolehtimaan palontorjuntaan ja työntekijöiden evakuointiin liittyvistä yhteydenpito- ja muista käytännön tehtävistä työpaikalla.

34 §

— — — — —
Työnantajan on varmistettava, että hänen työpaikallaan työtä teettävä ulkopuolinen työnantaja ja siellä työskentelevä ulkopuolisen työnantajan työntekijä ovat saaneet tarpeelliset tiedot ja ohjeet työhön kohdistuvista työpaikan vaara- ja häirtatekijöistä. Työn-

antajan on varmistettava myös, että ulkopuolinen työnantaja saa tarpeelliset tiedot työpaikan palontorjuntaan, ensiapuun ja evakuointiin liittyvistä toimenpiteistä ja näihin tehtäviin nimetyistä henkilöistä.

36 §

— — — — —
Milloin työntekijäin lukumäärä taikka työn laatu tai muut työolosuhteet niin vaativat, tulee työpaikalla olla ainakin yksi ensiavun antamiseen perehtynyt henkilö sekä siihen sopiva huonetila. Henkilöä nimettäessä tulee ottaa huomioon 9 §:n 5 momentti.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 1002

Laki

**työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetun lain
muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa 16 päivänä helmi-
kuuta 1973 annettuun lakiin (131/1973) uusi 10 a § seuraavasti:

10 a §

Työnantajan tulee huolehtia siitä, että työ-
suojeluvaltuutetulla ja varavaltuutetulla on
tehtävänsä hoitamiseksi mahdollisuus saada
asianmukaista koulutusta työsuojelua koske-
vista säännöksistä ja ohjeista sekä muista
tehtävien hoitamiseen kuuluvista asioista.

Valtuutetun koulutuksen suunnittelua ja
järjestelyä on asianmukaisesti ja riittävän
ajoissa käsiteltävä työnantajan ja työntekijöi-
den tai heidän edustajansa kesken.

Kouluttamisen on tapahduttava työaikana,
jollei 8 §:ssä tarkoitettujen osapuolten kes-
ken sovita toisin. Koulutuksesta ei saa ai-
heutua kustannuksia työsuojeluvaltuutetulle
eikä varavaltuutetulle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2000.

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

HE 33/1999
TyVM 1/1999
EV 20/1999

Neuvoston direktiivi 89/391/ETY; EYVL N:o L 183; 29.6.1989, s. 1

N:o 1003

A s e t u s

**virkamiesten maksuttoman sairaanhoidon järjestämisestä puolustusministeriön
hallinnonalalla annetun asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1999

Puolustusministerin esittelystä säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan virkamiesten maksuttoman sairaanhoidon järjestämisestä puolustusministeriön hallinnonalalla 24 päivänä marraskuuta 1983 annettu asetus (875/1983).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Eva Biaudet*

N:o 1004

Asetus

turvallisista konteista vuonna 1972 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1999

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Genevessä 2 päivänä joulukuuta 1972 turvallisista konteista tehty kansainvälinen yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 29 päivänä syyskuuta 1998, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 23 päivänä lokakuuta 1998 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu 10 päivänä marraskuuta

1998 Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerin huostaan, tulee voimaan 10 päivänä marraskuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä marraskuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1005

Asetus**opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Opetusministerin esittelystä
muutetaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun asetuksen (806/1998) 1 §:n 2 momentti, 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta ja 27 §:n 1 momentin 5 kohta sekä
lisätään 12 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Perusopetuksen yksikköhinnan laskeminen

Kuntayhtymän yksikköhintaa laskettaessa asukastiheytenä käytetään kuntayhtymän jäsenkunnista perusopetukseen varainhoitovuotta edeltäneen vuoden syyskuun 20 päivänä osallistuneiden oppilaiden määrien mukaan painotettua jäsenkuntien asukastiheyksien keskiarvoa. Yksikköhintaa korotetaan saaristoisuuden perusteella, jos se kunta, jossa opetus pääasiassa järjestetään, on saaristokunta.

12 §

Ammattikorkeakoulujen yksikköhintojen laskeminen

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 20 §:ssä tarkoitetut ammattikorkeakoulujen tutkintokohtaiset yksikköhinnat ovat korkeammat kuin yksikköhinnat muussa samaan tutkintoon johtavassa koulutuksessa seuraavasti:

4) sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkintoon johtavissa bioanalytiikan, radiografian ja sädehoidon sekä suun terveydenhuollon koulutusohjelmissa 20 prosenttia ja mainittuun tutkintoon johtavassa hammastekniikan koulutusohjelmassa 40 prosenttia; sekä

5) humanistisen alan ammattikorkeakoulututkintoon johtavassa viittomakielentulkinnon koulutusohjelmassa 20 prosenttia.

Ammattikorkeakoulun yksikköhintaa korotetaan niiden opiskelijoiden osalta, joille ammattikorkeakoulun ylläpitäjä antaa erityisiä opetus- tai oppilashuoltopalveluita opiskelijan vamman tai siihen rinnastettavan syyn takia. Korotus on 50 prosenttia opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 16 §:n nojalla vahvistetusta ammattikorkeakoulujen yksikköhintojen keskimääräisestä markkamäärästä.

27 §

Ammatillisen koulutuksen yksikköhinnat eräissä tapauksissa

Sen lisäksi, mitä 8 §:ssä säädetään, opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain

19 §:ssä tarkoitetut ammatillisen koulutuksen koulutusalaakohtaiset yksikköhinnat ovat korkeammat kuin yksikköhinnat muussa saman koulutusalan koulutuksessa seuraavasti:

5) vapaa-aika- ja liikunta-alalla liikunnanohjaajan koulutuksessa 40 prosenttia, viittomakielentulkin koulutuksessa 30 pro-

senttia sekä muussa mainitun alan opistoasteen koulutuksessa 10 prosenttia; sekä

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 2000.

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Maija Rask*

N:o 1006

Valtioneuvoston päätös**maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1999

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,
muuttanut 10 päivänä joulukuuta 1998 antamansa päätöksen (943/1998) 12 §:n 7 momentin, seuraavasti:

12 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Tukea maksetaan enintään seuraavasti
 (mk/eläinyksikkö):

Alueet	C1	C2	C2 pohjoinen ja saaristo	C3 P1, P2	C3 P3, P4	C4 P4	C4 P5
emolehmät	850	900	1 350	1 800	1 800	2 900	2 900
sonnit, 6 kk ja yli	2 000	2 050	2 500	2 950	2 950	4 050	4 050
uuhet, vuohet	2 000	2 050	2 500	4 450	5 050	6 150	7 750
siat	1 346	1 366	1 886	1 886	1 886	2 316	2 316
kanat	1 154	1 180	1 700	2 110	2 110	3 310	3 310
muu siipikarja	980	1 025	1 585	1 985	1 985	3 185	3 185
hevokset	650	650	650	650	650	650	650

Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä
 marraskuuta 1999.

Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

N:o 1007

Valtioneuvoston päätös lihan kuljetusavustuksista vuonna 1999

Annettu Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1999

Valtioneuvosto on 30 marraskuuta 1994 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996, nojalla maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Kirjanpitovelvollisille lihan ostajille voidaan maksaa valtion talousarvion rajoissa vuosittain tämän päätöksen mukaisesti maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettua valtion tukea, jota jäljempänä sanotaan lihan kuljetusavustukseksi, enintään 1 miljoona markkaa.

Kuljetusavustusta maksetaan tuotantopaikalta teurastamoon tai teurastuspaikkaan tapah-
tuista nautojen, sikojen, lampaiden, siipikarjan, hevosten ja vuohien kuljetuksista.

2 §

Liha kuljetusavustuksen jako

Kuljetusavustusta tämän päätöksen nojalla maksettaessa noudatetaan seuraavaa maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (943/1998) liitteessä 1 tarkoitettua aluejakoa:

Alue C3 (P4):

Kuusamo ja Posio

Alue C4 (P4):

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski; Kittilä ja Sodankylä lukuunottamatta C4 (P5) kuuluvia osia.

Alue C4 (P5):

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki; Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat.

3 §

Liha kuljetusavustus

Liha kuljetusavustusta voidaan maksaa eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen hyväksymien teurastamoiden tai kunnan valvontaviranomaisten hyväksymien teurastuspaikkojen punnituslipukkeiden tai -päiväkirjojen osoittamien ruhopainojen perusteella siten, että C4 (P5) alueella tuotetun liha osalta suoritetaan avustusta enintään 80 penniä kilolta ja C4 (P4) ja C3 (P4) alueella tuotetun liha osalta enintään 35 penniä kilolta.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettua C4 (P5) alueelta teurastamoon tai teurastuspaikkaan tapah-
tuvasta sairaan eläimen erillisestä kuljetuksesta voidaan maksaa kuljetusavustusta liha ostajalle enintään 700 markkaa kuljetusker-
taa kohden. Edellä 1 momentissa tarkoitettua kuljetusavustusta ei makseta.

4 §

Liha kuljetusavustuksen maksaminen

Maa- ja metsätalousministeriö maksaa li-

han kuljetusavustuksen saajan pankki- tai postisiirtotilille.

5 §

Takaisinperintä

Jos lihan ostaja on saanut lihan kuljetusavustusta perusteettomasti tai enemmän kuin tämän päätöksen mukaan olisi voitu myöntää, noudatetaan liikaa maksetun määrän takaisinperinnän osalta, mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) on säädetty.

Lihan ostajalta, joka ei noudata tässä päätöksessä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, maa- ja metsätalousministeriö voi evätä lihan kuljetusavustuksen joko kokonaan tai osaksi.

6 §

Valvonta

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tulee

Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1999

osaltaan valvoa tämän päätöksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista.

Lihan kuljetusavustusten saaja on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen määräämälle tarkastajalle vaadittaessa tilaisuuden kirjanpitonsa sekä tili- ja muiden asiakirjojen tarkistamiseen lihan kuljetusavustuksen maksamiseen liittyvien seikkojen osalta ja muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa.

7 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä marraskuuta 1999.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 1008

Sisäasiainministeriön päätös**holhoustoimessa tarvittavan edunvalvontapalvelun tuottajalle maksettavasta korvauksesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1999

Sisäasiainministeriö on holhoustoimen edunvalvontapalveluiden järjestämisestä annetun lain (443/1999) 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tässä päätöksessä määrätään holhoustoimessa tarvittavan edunvalvontapalvelun tuottajalle valtion varoista maksettavasta korvauksesta ja sen perusteesta.

Edunvalvontapalveluiden kustannukset korvataan valtion talousarvioon tarkoitusta varten varatun määrärahan rajoissa.

2 §

Korvausten maksaminen

Maistraatti maksaa korvauksen edunvalvontapalvelun tuottajalle siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Ahvenanmaan maakunnassa korvauksen maksaa lääninhallitus.

Korvaus maksetaan maistraatin päätöksen mukaisesti ilman erillistä hakemusta.

3 §

Korvaus vuonna 1999

Edunvalvontapalvelujen tuottajalle maksetaan korvauksena edunvalvontapalvelujen tuottamisesta 0,31 markkaa kunnan asukasta kohden.

Jos kunta tuottaa edunvalvontapalveluista vain osan, korvaus maksetaan kunnalle ja muulle palveluntuottajalle edunvalvontojen

lukumäärän mukaisessa suhteessa. Tällöin edunvalvontojen lukumääränä otetaan huomioon holhousasioiden rekisterin mukaan kunnalla ja muulla palveluntuottajalla 7.12.1999 olleet edunvalvonnot.

Asukaslukuna otetaan huomioon kunnan väestötietolain (507/1993) 18 §:n mukainen asukasluku vuoden vaihteessa 1998—1999.

Korvaus maksetaan joulukuussa 1999.

4 §

Korvaus vuonna 2000

Edunvalvontapalvelujen tuottajalle maksetaan korvauksena edunvalvontapalvelujen tuottamisesta 3,00 markkaa kunnan asukasta kohden, kuitenkin vähintään 800 markkaa ja enintään 1200 markkaa edunvalvontaa kohden.

Jos kunta tuottaa edunvalvontapalveluista vain osan, määräytyy korvaus kunnan ja muun palvelun tuottajan kesken edunvalvontojen lukumäärän mukaisessa suhteessa.

Asukaslukuna otetaan huomioon kunnan väestötietolain 18 §:n mukainen asukasluku vuoden vaihteessa 1999—2000. Edunvalvontojen lukumääränä otetaan huomioon holhousasioiden rekisterin mukaan kunnalla ja muulla palveluntuottajalla 1.3.2000 olleet edunvalvonnot.

Korvaus maksetaan viimeistään kesäkuussa 2000.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä jou-

Helsingissä 3 päivänä marraskuuta 1999

lukuuta 1999 ja on voimassa vuoden 2000 loppuun.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

Ylitarkastaja Jukka Aalto

N:o 1009

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen suuruudesta vuonna 1999**

Annettu Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on 21 päivänä huhtikuuta 1999 mehiläistaloudelle vuodelta 1999 maksettavasta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (503/1999) 4 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Tuen suuruus

Kotimaisen hunajan tuottajahinnan noustua vuosien 1991—1994 keskimääräistä tuottajahintaa korkeammaksi mehiläistaloudelle ei makseta vuodelta 1999 mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvaa kansallista tukea.

2 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä marraskuuta 1999.

Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Sauli Jokela

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 999—1009, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999